

ud over de rette Grændser, og derfor er den Bestemmelse, som den ærede Rigsdagsmand angreb saa stærkt, opført i Loven, at Offentligheden skal forfølge Sagen, selv om den Fornærmede ikke forlanger det. Der er ogsaa foreslaaet, at Justitsministeren skal kunne lade Sagen falde, naar der er Grund til det. Det er altsaa et Humanitetshensyn, der skal tages, fordi Forholdene kunde stille sig saaledes, at det vilde være at komme til at gribe for stærkt ind ligeoverfor den Forurettede, hvis Sagen absolut skulde fremmes; af denne Grund har Justitsministeriet forbeholdt sig denne Myndighed. Det andet Punkt, som den ærede Rigsdagsmand udtalte sig om, var, at der derimod i Lovforslaget burde sættes en Grænse for en uberettiget Myndigheds Anvendelse fra Politidirektorens Side og tillige fastsættes Regler for hans Myndigheds Udøvelse og for hvad dermed staaer i Forbindelse. Ja, det vilde være særdeles heldigt, om man kunde spørge for Embedsmændene de Grændser, indenfor hvilke de turde bevæge sig, og det var endnu heldigere at kunne gøre det paa denne Tid, og i denne Lov. Men hvorledes kan det dog falde den ærede Rigsdagsmand ind, hvor der er Spørgsmaal om at tilvejebringe en Ordning af Politiet, som er istand til at forhindre Misbrug, som er beregnet paa, naar Misbrug finder Sted, at faae dem paataalte, hvor kan det dog falde ham ind at stille den Fordring, at man i denne Lov skulde kunne give en fuldstændig omfattende Betegnelse af den større og mindre Myndighed, som Politidirektoren maa udøve. Jeg gjør ikke Regning paa, at den ærede Rigsdagsmand er Jurist, men saa meget veed jeg, at han, der er saa vel inde i saa mange Ting, ikke er uvidende om, at der eksisterer en stor Mængde Bestemmelser, ved hvilke netop Politiets Virksomhed er begrændset; og naar man med saadanne Forrifter tillige har Afgang til den Hjælp hos Domstolene, som er givet i Lovforslaget, saa behøver man ikke saadanne Bestemmelser, som af ham antydet, og tilmed Bestemmelser, som ikke lade sig gennemføre nu. Jeg vil ikke gjerne trække paa den Forandring, hvortil man stiller sit Haab, at den snart skal komme, men det vil være indlysende for Enhver, at

man ikke for Kjøbenhavns Vedkommende vil kunne komme med en Lov, der bestemmer, hvorledes der skal forholdes med Politimyndigheden, uden tillige at tænke paa kort Tid efter at komme med en lignende Lov for det hele Land. Disse ere de almindelige Bemærkninger, jeg vilde tillade mig at forudskikke.

Idet jeg nu skal gaae over til de enkelte Bestemmelser i Loven, troer jeg at kunne fatte mig meget kort, fordi de her i Salen allerede have været Gjenstand for en saare omfattende og grundig Behandling. Det er i Særdeleshed Bestemmelsen i § 2 om Oprettelsen af en særlig Afdeling under Criminal- og Politiretten, som har fremkaldt mange Betænkkeligheder; jeg troer, at Oprettelsen af en saadan Afdeling vil være hensigtsmæssig, og jeg deler navnlig ganske de Herrer's Mening, der have udtalt, at den Tradition, som man har ytret Frygt for med Hensyn til Criminal- og Politiretssagesforerne, i Virkeligheden ikke eksisterer; der har været en Tradition, som skrev sig fra den tidligere Politiret, og der var en Tid, da den endnu gjorde sig gjældende, men efter min Erfaring har jeg den samme Overbeviisning som den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti), at der ikke hersker nogen Mistillid med Hensyn til Criminal- og Politiretten; der er overalt Erkjendelse af, at den paa en god og forsvarlig Maade røgter sit Raad.

Saaledes troer jeg ikke, at den Omstændighed, at der vil blive oprettet en ny Afdeling i Forbindelse med Criminal- og Politiretten, vil komme til at blive Noget, som kunde gjøre et uheldigt Indtryk, og forsaavidt som navnlig den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) har meent, at det maatte tale imod Oprettelsen, at man da vilde kunne komme i Forlegenhed med Hensyn til Appel, idet han betegnede det som uhenigtsmæssigt at lade den enkelte Dommers Afgjærelse indanke for andre Medlemmer af samme Ret, saa kan jeg ikke andet end være fuldkommen enig med det ærede Medlem. Han siger, det er Noget, som enhver Jurist vil erkjende, og jeg troer ogsaa, det er et meget klart Blik, der har ledet den ærede Rigsdagsmand til at betegne som uhenigtsmæssig en saadan Foranstaltning, hvorefter de Domme, der vare af-